# สร้างวินัยให้เด็ก ๆ

โพสต์เมื่อ เม.ย. 02, โพสต์โดย kruna314 หมวดหมู่ โรงเรียนของฉัน

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true }); การสร้างวินัยให้กับเด็ก ๆ เป็นสิ่งที่ครูนาพยายามจะสร้างให้เกิดในเด็ก ๆ ที่โรงเรียน แม้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่ครูนาคิดว่ามันค่อนข้างยาก เพราะโรงเรียนของครูนาเป็นโรงเรียนที่อยู่ในชนบท พ่อ แม่ ของนักเรียน ส่วนใหญ่ จบการศึกษาชั้น ป.4,ป.6 ประกอบอาชีพเกษตรกรรรม รับจ้าง ฐานะปานกลาง บางครอบครัวทิ้งเด็ก ๆ ให้อยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย สิ่งที่ครูนาปลูกฝังให้เกิดในตัวเด็ก ๆ นั้น ไม่ได้รับการเชื่อมต่อกับทางบ้าน เช่นในเรื่องของการเก็บของให้เป็นระเบียบ เด็ก ๆ ทำได้ที่โรงเรียน แต่เมื่อกลับบ้านเขาก็ไม่ได้รับปลูกฝังจากทางบ้าน ก็เลยไม่ทำให้เกิดเป็นนิสัยที่เคยชิน การทิ้งขยะก็เช่นกัน เด็ก ๆ รู้ว่า เขาต้องทิ้งขยะให้ถูกที่ เขาทำได้ที่โรงเรียน แต่เมื่อครูนาไปเยี่ยมบ้านก็พบว่าที่บ้านของเขามีขยะเต็มรอบบ้านซึ่งแสดงว่า พ่อแม่ของเขาไม่ได้ปลูกฝังในเรื่องนี้เลย

การปลูกฝังวินัยให้กับเด็กมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการปลูกฝังวินัยในช่วงปฐมวัย เนื่องจากเป็นการบ่มเพาะเมล็ดพืชแห่งวินัยในตัวเด็กตั้งแต่ระยะเริ่มแรก เพื่อให้วินัยหยั่งรากลึกลงอย่างมั่นคงมากขึ้น ดังที่พระธรรมปิฎก (2538: 18-22) ได้แสดงธรรมไว้ว่าการสร้างวินัยที่ดีที่สุดต้องอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ ด้วยการเริ่มต้นจากการยอมรับว่ามนุษย์ส่วนใหญ่อยู่ด้วยความเคยชิน การสร้างวินัยจึงต้องทำให้วินัยเป็นพฤติกรรมที่เคยชิน โดยพยายามเอาพฤติกรรมที่ดี ที่มีวินัย ให้เด็กทำเป็นครั้งแรกก่อนซึ่งได้แก่ในช่วงปฐมวัย หลังจากนั้นเมื่อเด็กทำบ่อยๆ ซ้ำๆ ก็จะเกิดความเคยชิน และเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

เอกสารทางวิชาการหลายฉบับได้ระบุไว้อย่างสอดคล้องกันว่า เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการปลูกฝังวินัยให้แก่เด็ก คือ การพัฒนาให้เด็กมี "วินัยในตนเอง" (Dinkmeyer, McKay, and Dinkmeyer, 1989: 106; Gordon and Browne, 1996: 15; Hendrick, 1996: 276; Marshall, 2001: 67) เพราะการที่เด็กมีวินัยในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญในการที่เด็กจะอยู่ร่วมกับผู้ อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ช่วยให้สังคมมีความสงบสุข และเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งนี้ วินัยในตนเอง (Self discipline) เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน เอกสารส่วนใหญ่ได้ให้ความหมายของวินัยในตนเองในมุมมองด้านพฤติกรรมและการ เรียนรู้ทางสังคม โดยอาจสรุปได้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง การควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ได้เรียนรู้มาว่าเป็นสิ่งที่ดี เป็นที่ยอมรับ และละเว้นการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับ โดยสมัครใจ โดยที่การประพฤติปฏิบัตินี้เป็นสิ่งที่ส่งผลดีต่อตนเอง และไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน (ที่มา : ดร.นฤมล เนียมหอม, ห้องเรียนครูแมว)

ครูนาอยากฝากให้พ่อแม่ของเด็ก ๆ ได้มาช่วยกันสร้างวินัยให้กับเด็ก ๆ ของเรา เพื่อให้เขาได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต แต่ครูนาก็ไม่ท้อถอยกับสิ่งที่ได้ทำไป แม้ว่าผลตอบรับอาจจะได้ไม่เต็มที่ ก็ยังดีกว่าที่ตัวเองไม่ได้ทำอะไรเลย สิ่งที่ครูนาได้ทำเพื่อเป็นการสร้างวินัยให้กับเด็ก ก็เป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น

1.การถอดรองเท้าให้เป็นระเบียบที่หน้าห้องเรียน
2.การเก็บของใช้ส่วนตัวให้เป็นระเบียบ (ครูนาพบว่าที่บ้านไม่เคยเก็บเองเลย)
3.การรับประทานอาหารไม่หกเลอะเทอะ
4.การเข้าแถวเรียงตามลำดับ
5.การส่งงานตามลำดับ จัดเรียงให้เรียบร้อย
6.การทิ้งขยะให้ถูกที่ (ที่บ้านยังทำไม่ได้)
7.การพูดมีหางเสียง ค่ะ ครับ (เป็นสิ่งที่เด็ก ๆ ทำได้ดีที่ โรงเรียน แต่เมื่อกลับบ้านมักทำไม่ได้ เนื่องจาก พ่อแม่ไม่เน้นให้เด็ก ๆ พูด)
8.การกล่าวคำสวัสดี ขอโทษ ขอบคุณ (เป็นเรื่องยากมาก ครูต้องคอยบอกเสมอ เพราะที่บ้านไม่มีคำพูดเช่นนี้)
9.การยืนตรงเคารพธงชาติ (เน้นมาก ผู้ปกครองมาส่งเด็กบางคนก็ไม่ยืนตรง ครูนาต้องบอกให้ยืนตรง เพื่อเด็ก ๆ จะได้รู้ว่าทุกคนต้องทำ)
10.การใช้รองเท้าในการเข้าห้องน้ำ แล้วเก็บให้เป็นระเบียบ (เด็ก ๆ บอกว่าที่บ้านเขาไม่เห็นต้องมีแบบนี้เลย)

นี่เป็นส่วนหนึ่งนะคะ แม้ว่าดูเหมือนจะไม่ใช่เรื่องจำเป็น แต่ถ้าเขาได้รับการฝึก ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน เรามาช่วยกันนะคะ

"วินัยเริ่มที่บ้าน สร้างลูกหลานเป็นคนดี"

แท็ก: การสร้างวินัย , แนวคิดเลี้ยงลูก

Powered by EasyBlog for Joomla!